

РЕШЕНИЕ

№ 8710

гр. София, 25.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ АТ. ПИРОНЕВ

при участието на секретаря ГАЛИНА ЦВ. ГОРАНОВА ШИПОВАЦ
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ АТ. ПИРОНЕВ Гражданско
дело № 20221110134925 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на Л. В. Ч. срещу С. Р. П..

Ищцата твърди, че Р. С.ов П., в качеството си на издател на запис на заповед от 25.07.2018г. се е задължил да заплати на ищцата Л. Ч. сумата от 2450 евро, с падеж – 15.08.2018 г., но посочената сума останала незаплатена. Поддържа, че посоченото лице починало, като оставило за свой единствен наследник ответника С. Р. П. (след като другото призовано към наследяване лице – преживялата съпруга на починалия Галина Кабенкова – се отказала от наследството му). Моли съда да се произнесе с решение, с което да признае за установено в отношенията между страните, че ответникът С. Р. П. дължи на ищцата посочената сума, за която твърди, че в нейна полза има издадена заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 48217/2021г., СРС, 63 с-в, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 417 ГПК до окончателното плащане.

Ответникът е получил препис от исковата молба, по която не е депозирал отговор в срока по чл. 131 ГПК. В съдебно заседание оспорва предявения иск, като поддържа, че вземането на ищеца не е възникнало валидно, евентуално, че същото е погасено чрез плащане.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Предявеният установителен иск е с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 538, ал. 1 вр. чл. 535 ТЗ. В тежест на ищцата е да докаже, че Р. С.ов П. е издал в нейна полза валиден

запис на заповед за претендираната сума, че записът на заповед е редовен от външна страна и съдържа изискуемите в закона реквизити; че е настъпила изискуемостта на вземането; че посоченото лице е починало и ответникът е негов наследник. При установяване на горните обстоятелства е в тежест на ответната страна да докаже, че задължението по процесния запис на заповед е погасено поради извършено плащане.

Видно от приложения запис на заповед от 25.07.2018г., Р. С.ов П. се е задължил неотменимо, безусловно и без протест да заплати на 15.08.2018г. на Л. В. Ч. сумата от 2450 евро. Менителничният ефект съдържа всички необходими реквизити по чл. 535 ТЗ, поради което същият е редовен и действителен и от него може да възникне валидно парично задължение. С оглед абстрактния характер на записа на заповед, кредиторът не е длъжен да сочи основанията на поетото от издателя задължение за плащане, респ. да доказва съществуването на вземането по каузалното правоотношение (т. 17 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014г. по тълк. д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС).

Неотнормени са възраженията, свързани с отбелязването в записа на заповед, че Р. С.ов П. е поел задължение и като авалист, тъй като отговорността му в случая е ангажирана в качеството му на издател на записа на заповед, каквото качеството несъмнено има (видно и от съдържанието на записа на заповед, в което задължението за плащане е поето от Р. П. като издател и от подписа му като „издател“ на менителничния ефект).

За пълнота на изложението следва да се посочи изрично, че с предходни свои определения, постановени в открити съдебни заседания от 07.02.2023г. и 25.04.2023г. настоящият състав на съда е изложил подробни съображения в подкрепа на извода, че ответникът не е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК (изтекъл на 22.08.2022г.), поради което не е необходимо повторно да ги възпроизвежда. Достатъчно е само да се отбележи, че от изисканите справки от служба „Регистратура“ при СРС (л. 27 и л. 55-101) е видно, че на 23.08.2022г. са постъпили 2 бр. писма с товарителници, всяко от които съдържа отговор на искова молба по гр.д. № 30941/2022г. по описа на СРС, 46 с-в, докато няма данни приложеният към молбата на ответника от 10.11.2022г. отговор (касаещ настоящата искова молба) да е постъпил в съда преди 10.11.2022г.

При това положение не следва да се обсъждат по същество въведените от ответника след срока по чл. 131 ГПК възражения, които се преклудират с изтичане срока за отговор на исковата молба, в т.ч. оспорването на подписа на процесния запис на заповед (чл. 133 ГПК, чл. 193, ал. 1 ГПК), възражението за изтекла погасителна давност (т. 4 ТР № 1/2013г. по тълк. д. № 1/2013г., ОСГТК, ВКС), както и възражението за съществуването на конкретно каузално правоотношение във връзка, с което е издаден записа на заповед. В частност по отношение на възражението за наличие на каузално правоотношение следва да се посочи, че същото се основава на известни на страната до този момент факти, което обуславя и извода, че същото е сред възраженията, които се преклудират в срока за отговор на исковата молба (арг. т. 4 ТР № 1/2013г. по тълк. д. № 1/2013г., ОСГТК, ВКС, в което изрично се приема, че „по силата на изричната разпоредба на чл. 133 вр. чл. 131, ал. 2, т. 5 ГПК, с изтичането на срока за отговор се преклудира възможността ответникът да противопоставя възражения,

основани на съществуващи и известни нему към този момент факти“).

По изложените съображения съдът намира, че в тежест на Р. С.ов П. е възниквало задължение за заплащане на сумата от 2450 евро по процесния менителничен ефект на посочения в него падеж - 15.08.2018г. Недоказано е погасяването на възникналото задължение чрез плащане. Единствените ангажирани доказателства в тази посока са представени в първото по делото съдебно заседание (л. 39-42), като от основанието на представените платежни документи е видно, че същите касаят връщане на суми по заеми между страните, чиято връзка с процесния запис на заповед не е въведена от страните в срока по чл. 133 ГПК.

От приложеното удостоверение за наследници е видно, че Р. С.ов П. е починал на 04.10.2020г. като е оставил за свои наследници съпругата си Г В К и сина си С. Р. П.. От приложеното удостоверение от 30.10.2020г., издадено от СРС, 84 с-в е видно, че Г В К е извършила отказ от наследството на Р. С.ов П., в резултат на което се е уголемила частта на другия наследник - С. Р. П. (чл. 53 ЗН), който е останал единствен законен наследник на Р. С.ов П..

Ето защо следва да се приеме, че предявеният иск се явява основателен и като такъв следва да се уважи изцяло.

С оглед изхода на делото, право на разноски има ищецът за платените от него държавни такси за заповедното производство в размер на 95,95 лв. и за исковото производство в размер на 95,95 лв. На основание чл. 38 ЗА, в полза на процесуалния представител на ищеца следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 397,71 лв. за оказаната безплатна адвокатска помощ в заповедното производство и 779,18 лв. – за исковото производство.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че ответникът С. Р. П., с ЕГН *****, с адрес: гр. София, б..... **ДЪЛЖИ** на Л. В. Ч., с ЕГН *****, адрес: гр. София, ул. на осн. чл. 422 ГПК вр. чл. 535 вр. чл. 538, ал. 1 ТЗ, сумата от **2450 ЕВРО**, представляваща задължение по запис на заповед, издаден на 25.07.2018г. от Р. С.ов П. (чийто наследник е ответникът С. Р. П.), с падеж 15.08.2018г., ведно със законната лихва от 19.08.2021г. до окончателното плащане, за която сума има издадена заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 48217/2021г. по описа на СРС, II ГО, 63 с-в.

ОСЪЖДА С. Р. П., с ЕГН *****, с адрес: гр. София, б..... **ДА ЗАПЛАТИ** на Л. В. Ч., с ЕГН *****, адрес: гр. София, следните суми: **95,95 ЛЕВА** – държавна такса в заповедното производство и **95,95 ЛЕВА** – държавна такса в исковото производство.

ОСЪЖДА С. Р. П., с ЕГН *****, с адрес: гр. София, б..... **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. С. К. К. от САК следните суми: **397,71 ЛЕВА** – адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ на ищеца в заповедното производство и **779,18 ЛЕВА** - адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ на ищеца в исковото производство.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд, чрез Софийски районен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните.

Районен съдия:

РЕШИ:

Съдия при Софийски районен съд: _____